

войто отъ сега ще ми бъде най надежнѣтъ тѣлоизиталь. Сидеръ, като отиде при колата си растегна кожата и я направи чергило; за да му пази колата отъ дъждъ и да свидѣтелства юначеството, на биволътъ му. И този денъ, споредъ честътъ на Сидеря и на неговите биволи, пасли на Сичкитъ тамъ керванъ биволите на широко по сичките бееви тревливи лжки, и презъ нощта тръгнали по пътътъ си съ веселба и безъ страхъ отъ бикове и зли хора, и следъ това Сидеръ и бейтъ имали тѣсно приятелство въ сичкитъ си животъ.

Борба на геранскитъ бей бикътъ съ хайдутъ Сидерева биволъ голя.

Въ надъречно тамъ село геранъ
Въ лжие росно й равно кат[‘] дланъ,
Дет[‘] са Етъръ змейно вие
По бѣль пѣсътъ бистро лее.

И си хлади до три лжки—
Се съ лиснати буйни тръви,
Дѣт[‘] морави не линеѣтъ,
Зимѣж летѣж зеленеїтъ.

Върълъ са й тамъ бей зеселилъ,
Сето кжрие той обсебилъ:
Съсъ се поле родовито,
Съсъ се гориѣ плодовито.

Дет[‘] пишениченъ класъ са рони,
Ревнивъ мн са присадъ клони
И не старей кукуруга*)
Не прицѣфва тъмънуга.

Село геранъ превезълъ въ бегликъ,
Построилъ тамъ богатъ чефликъ,
Висока си й издигналъ кулж
Върхъ й плува въ тъмна маглж.

Надъ речните хладни влаги,
Надвесилъ ми й пьстри стан,
Извилъ харемъ за ханжми,
Обслалъ двориѣ съ калджрими,
Обсенилъ го вредъ съ салжми.

*) Джбовийтъ листъ въ Май месецъ, когато е младъ и нѣженъ, нарича ся кукуруга.